

SIRDSPRIEKŠ

Nr. 2. Mazsalaca, 2017.gada februāris

LAI KAS NOTIKTU, TAS IR VIENĪGAIS, KAS VARĒJA NOTIKT

Tu vēlies, vai nē -

Prieks Tevi sameklē,
sirds kaktiņā iečubinās
kā kaķēns azotē -
tad pats savā nodabā smaidi,
jo Priekam nevar teikt - nē,
brīnumu atnākam gaidi
un likten's to iespēlē,
ja vien proti šai spēlē
nevēlēties neko.

Sarma Upesleja

Prieks atkal uzrunāt ikvienu, kurš šobrīd lasa šo izdevumu! Ir pagājis mēnesis, kopš, paklausot savam impulsam, pasaulē laidu pirmo SIRDSPRIEKA numuriņu. Ar bažām gaidīju, kāda būs atsaucība un vai vēl kādam tas būs vajadzīgs. Īpaši nereklamējos, vienīgi savā mājas lapā un Draugiem.lv. Personīgi aizsūtīju tikai dažiem. Par to, ka gatavojos kam tādām, arī nevienu iepriekš neinformēju. Tas bija pārsteigums man pašai un maniem domubiedriem.

Esmu pateicīga par laba vēlējumiem un uzmundrinājumiem, jo VISS jau tikai SĀKAS!

Paldies Veltai un Sarmai! Paldies arī visiem pārējiem!

TAM BIJA JĀNOTIEK UN TAS NOTIKA!

Maija

Paldies, Maijīņ!

Un tagad atceros, ka Tu atkal ienāc info aprītē ar savu jauko, vērtējošo, apkopujošo un rosinošo būtību.

Jo viens ir uzrakstīt katram savā profilā, bet pavisam cita vērtība, kad apkopo dažādo vienā, kopējā darbā, kur profilos rakstītais, viens otru papildina.

Tu proti, Tev sanāk, un novēlu turpināt PALDIES TEVI! - Velta

Kāds PRIEKŠ!

TIESĀM DARI TO, KAS TEV JĀDARA - NO VISA TAVA BRĪNUMIŅA STARO MĪĻUMS! Tā tiešām allaž notiek kad ieklausāties Augstākajā.

Priecāšos saņemt nākamās vēstījumus un paldies Veltai - piekritu viņas domai - jādalās ar to, ko dod! – Sarma

"Viss ir dzīvs un elpo, staro un dalās savā esībā ar pilnīgi visu, neprasot un negaidot neko pretī. Vienkāršs esības daiļums. Pašam augot un paplašinoties sirdī, pasaule kļūst skaidra un apzināta. Neskaitāms atmiņu, cilvēku un nodzīvoto dzīvju daudzums ir ikvienā, un tas ir pašsaprotams. Katrs brīdis un izdzīvotā pieredze nostājas vienā tagadnes mirklī, kura vidū tu atrodi, un kā pasakains brīnums atveras visā krāšņumā, piepildīts ar rimtu mieru un spēku, virmojot bezgalīgs un neticami viegls, absolūtas brīvības caurvīts. Koki, krūmi, ziedi un tauriņi tajos – visa dzīvība viņojas savā pirmatnībā un runā bez vārdiem, stāstot par sevi un pasauli, kurā tā eksistē un kāpēc vispār ir. Un tu pats bez sākuma un beigām pastāvi šajā stāstā vienotā ieelpā un izelpā. Vietā, kur debesis pieskaras zemei."

Debesīs dotais solījums - Kristīne Mucinieca.

No kādas diskusijas lapā: <http://www.art-of-peace.info/> (lapa tiem, kam "putniņi galvā"☺)

Meža meita - Sveiki! Sen jau sekoju līdz šai lapai, nu pat tik pierēģistrējos, jo man neliek mieru viens jautājums. Kā jūsu līdzcilvēki (vīri, sievas, draugi, draudzenes) ar jums saprotas par visām šīm lietām? Es jau kopš mazotnes interesējos par enerģijām un visu to, ko tautā dēvē par ezotēriku. Pēdējā laikā, tieši pēc bērniņa piedzimšanas, meditācijas kļūst spēcīgākas, sāku šo to redzēt, sapņos arvien biežāk nāk būtnes, naktīs manā ķermenī kāds šad tad iemiesojas un rāda attēlus, utt. Vārdu sakot, lietas notiek arvien biežāk un izteiktāk. Kad sajūsmā stāstu vīram, viņš pilnā nopietnībā grib mani aizvest pārbaudīties un uzskata, ka man ir kāds šizofrēnijas paveids. Viņu biedē tas, cik nopietni par to runāju. Viņš tic zinātnei un saka, ka, ja ar acīm pats neko neredz, tad tas neeksistē. Ja es redzu, tad tā ir fantāzija. Vairs ar viņu par to nerunāju, bet tas neko neatrisina. Vārdu sakot - vai jūs ar ģimeni par to runājat, dalīties pieredzē un izjūtās? Tas, ka mani nesaprot, sāk ļoti traucēt.

Elīna - Sveika! Lasu un sajūtu to sajūtu, kā ir, kad apkārtējie nesaprot... Man ir palaimējies, ka šobrīd man tuvākais cilvēks - mana mamma, ir ļoti, ļoti saprotoša un, cik spēj, pieņem un atbalsta. Bet ar radiem/draugiem/kolēģiem/utt. par šīm lietām parasti nerunāju vai arī ļoti piesardzīgi kaut ko izmetu un skatos, kāda reakcija... Tad aptuveni arī var saprast, vai sarunu par šo tēmu turpināt vai pāriet uz kaut ko neitrālāku. Tieši tādēļ ir svarīgi atrast domubiedrus, savējos - kas nebrīnās, bet saprot un pieņem. Un šeit cilvēku ar "atbraukušiem jumtiņiem" ir gana daudz. Lai viss forši!

Agris - Sveika Meža meita! Nu, Nīks vien jau vieš uzticību! Saprotu, ir grūti, ka ar savām vīzijām un sajūtām nevar dalīties ar tuvākajiem, jo tieši ar viņiem pirmajiem gribās padalīties par piedzīvoto. Cilvēkiem vienkārši trūkst ticības un tas nav nosodāmi, bet gan bēdīgi! Visas šīs lietas, kas saistītas ar enerģijām, sapņiem utt..., ir tīra patiesība, paši zinātnieki nenoliedz, ka tā nav, tikai viņi vienkārši to nevar pagaidām pierādīt! Iesaku visu šo pārdabisko brīvi pieņemt un tuvākos

pieņemt tāds kādi viņi ir, varbūt viņiem vienkārši vēl nav pienācis laiks to saprast...

Matīss Barkovskis (lapas veidotājs un dvēsele) – Neuztraucieties!... Ir tādi cilvēki kas vienkārši domā savādāk un lai arī to dara, kāda tam nozīme...

Meža meita - Paldies visiem par atbildēm! Parasti es to uztveru ļoti viegli, jo dzīvoju pati savā pasaulē. Saprot to kāds vai nē, man tiešām vienalga. Bet, kopš visu jūtu spēcīgāk, ir grūti to norobežot no ikdienas, sāk likties, ka drīz viss, par ko varēšu runāt ar vīru, ir iepirkumu saraksts, jo par visu citu mans pasaules redzējums ir krasi atšķirīgs. Jūtu, ka viņš izvairās saprast, jo baidās sašķobīt līdzšinējās ilūzijas un savus drošos pasaules uzskatus. Turas pretī cik vien var un cenšas atturēt arī mani. Dzīvošu, redzēšu, kā te viss izvērtīsies!...

P. s. no Maijas – arī es esmu no tām, kurām laikam "putniņi galvā" :) Es tai lapā iegriežos bieži un priecājos par jaunajiem, kuri tur darbojas. Tāds gaišums, kā tur atrodams, priecē. Labprāt kontaktējos ar līdzīgi domājošiem – vismaz telepātiski vai rakstiski... Un šobrīd sūtu Jums visiem Gaismas un Mīlestības bumbu! Saņēmat?!... Prieks!)

levietotie foto ir manis radīti tepat Mazsalacas skaistajā apkārtnē...

Es dzīvoju

Es dzīvoju no rītdienas
līdz rītdienai
pa vidu ir šodiena
es esmu starp bija un būs
pa vidu ir tagadne
es dzīvoju starp sapņiem un šaubām
pa vidu ir īstenība
es dzīvoju
es dzīvoju
un tā ir tagadne

Mārīte Kviese

Otrais garīguma princips saka:

“Lai kas notiktu, tas ir vienīgais notikums, kas varēja notikt”. Nekas, pilnīgi nekas no tā, kas noticis, nevarēja notikt citādi. Pat ne sīkākā detaļā. “Ja vien būtu darījies citādāk, tad tagad būtu citādi!” Nē. Tas, kas noticis, ir vienīgais kam bija jānotiek un ir noticis tādēļ, lai kaut ko mācītu un ļautu doties tālāk. Katrs dzīves notikums ir absolūti perfekts, pat ja mēs to nesaprotam un tas rada grūtības mūsu ego.

- **T**ev priekšā ir tukša balta lapa. Rokā ir zīmulis. Taču tā vietā, lai ienirtu mākslā, tu sēdi un blenz sienā. Ko tu tur ceri atrast?

- Es gaidu iedvesmu.

- Iedvesma ir tikai ieelpa. Ieelpa - izelpa un atkal ieelpa. Nevajag aizturot elpu gaidīt ieelpu. Vajag vienkārši elpot. Kā ķermenis elpo gaisu, tieši tāpat arī Tava dvēsele elpo bezgalīgu daiļradi, bezgalīgu laimi un visuresošu mīlestību...

- Bet kur man tos meklēt? Kur man atrast gaisu savas dvēseles elpošanai?

- Tu nedzirdi? Tas ir visur! Tieši šeit un tieši tagad. Un Tava dvēsele ir šeit un tagad. Nevajag neko meklēt, nevajag neko gaidīt. Vienkārši pārstāj aizturēt elpu. Pārstāj mocīties no gaisa trūkuma. Tā vietā elpo, rezonē ar sfēru mūziku, izšķaidoties mīlestībā, laimē un daiļradē. Vienkārši esi dvēsele, kura vienmēr atrodas visur...

- Tik vienkārši?

- Vienkāršāk nemēdz būt!

Zīmē vai izkrāso mandalas, sarunājies ar savu dvēseli, ieskaties savā iekšējā pasaulē un Tu dzirdēsi kā Eņģeļi Tev dzied...

VAI TU DZIRDI TO. KO GRIBI DZIRDĒT?

Ja nē, tad tas norāda, ka Tev nav jāuzķeras uz provokācijām, kuras kāds izsaka ar vārdu, ar darbu, ar situāciju, jo katrs mēs pieredzam to, ko esam sev paredzējuši.

Dzirdam to, ko gribam dzirdēt un nedzirdam, ko negribas dzirdēt. Un ja dzird to, ko negrib dzirdēt, tad laiks vērtību pārvērtēšanai sevī. - Dzirdēto izskatīt no visām pusēm - kāpēc es uz to reaģēju?

- Kas manī ir aktīvs, kas piesaistīja šo informāciju?

- Kad es esmu kaut ko līdzīgu domājis vai teicis?

- Kā šo informāciju pārkārtot, lai es beigtu reaģēt un saprastu situāciju... (pēc saviem un citu paraugiem pārdomāt variācijas)...

Pēc tam:

PATEICOS sev un pārējiem par dzirdēto. Atbrīvoju sevi un pārējos no lomu spēles. Tagad esmu brīvībā no šīs informācijas. Tagad es staroju savā sapratnē.

Velta Br. \2016.23. Martā

Šodien gribu sakārtot bailes. Es gribu sakārtot tā lai ikkatrai bailei manī nāk klāt mīlums.

Es šodien gribu sakārtot bailes. Lai ikkatrai bailei nāk klāt vietiņa, mazs stūrītis, kur tās nav.

Es šodien gribu sakārtot bailes, lai es zinu, kur tās ir un, kur tās nav.

Es šodien gribu samīļot bailes, lai viss, kas ir aiz muguras, no kā es baidos, tam klāt ir mīlums.

Es šodien gribu samīļot rītdienu, lai rītdiena būtu samīļota un es būtu samīļotāks rīt. Es šodien gribu samīļot šo vietu, kur esmu pašlaik. Es nevis fiziski gribu to samīļot, bet gribu pielikt klāt tai mīlumu.

Es šodien gribu samīļot tās bailes, kas manī ir;

Es gribu tās samīļot tik ļoti, ka tās kā balons pārsprāgst un aizlido vējā.

Mārcis Liepiņš

Ej un uzdrīksties būt

ej un uzdrīksties būt
mazliet dziļāks un klusāks
mazliet īstāks un drošāks
uzdrīksties kļūt
ej un uzdrīksties būt
uzdrīksties augt un palikt
tur kur patiesums
skaidri jo skaidri
Patieso jūt

ej un uzdrīksties augt
ej un uzdrīksties dāvēt
būt un palikt tik jaunam
kā tikko piedzimis laiks
būt par to
kurš dvēseles vieduma vaicā
būt par to
kas sirds dāvāto neaizliedz

ej un uzdrīksties tapt
par klusuma prieku
rāmā dāsnumā dāvēt
gaismu
kas esības paisumā aug
ņemt un sijāt tās mieru
it visur kur tukšums un bailes
gaismot esības jēgu
ja tā neziņā zūd

ej un uzdrīksties būt
par tādu
kas tiecas un paliek
šajā pasaulē kopā ar citiem
kas uzdrīkstas būt

—

valdis svirskis

Tāpat kā, uz ezera izplatās vilnis, arī cilvēce atmodas ar pieaugošu ātrumu. Sniega bumbai kalna virsotnē bija potenciāls kļūt milzīgākai, vien ripojot no kalna un uzņemot vairāk sniega. Īsā laikā, šī niecīgā sniega pika var kļūt par spēku ar kuru savienoties. Mēs, cilvēki esam kā tā [sniega pika], kad tā nonāk pie mainīšanās enerģijas un vīzijas, un, nav nozīmes, ja sākumā iesaistīti vien daži cilvēki; pastāv potenciāls masīvām pārmaiņām.

Kā apziņas meklētāji, mēs atrodamies šī procesa vidū, un, tas ir apbrīnojami, - redzēt cilvēkus, kuri, kā domājām nevarētu, atmodamies viņu patiesībai. Katru reizi, kad mēs to redzam, mēs varam justies svētīti dzīvot laikā, kad cilvēces apziņa šķiet nonākusi pie galējā punkta, vairāk un vairāk indivīdiem atverot savus prātus un mainot savus esības veidus.

Dažiem cilvēkiem, tas notiek vides apziņas 'iespaidā', citiem tā ir garīgā atmoda, un daudziem, tie ir abi. Lielas pārmaiņas apziņā norit caur mums visiem, kad mēs atzīstam, ka lietas nav tādas, kādām tām šķietami jābūt, ka mūsu dzīvēs ir kas vairāk, kā var uztvert ar aci. Šajā laikā, daudziem no mums ir apziņa, un enerģija, lai izlauztos caur vecajiem lietu uztveres veidiem, un virzītos jaunā esības veidā pasaulē, un, tas ir svarīgi, ka tā darām. Skaistums no dzīves šajā laikā, - pat mazai darbībai piemīt rezonanses efekts, un tam, ko darām piemīt spēks sasniegt un atvērt daudz prātus.

Tā ir, gluži kā skala, kas izdara "pakalpojumu" augstākai apziņai, un katram no mums ir spēks vest cilvēci tuvāk šim punktam ar mazākajām darbībām. Katru brīdi, kad mēs virzāmies mūsu sapņu un vīziju virzienā, mēs varam vizualizēt cita maza piliena efektu, vai citu uz skalas, ierezonējot mūsu ceļu uz universālo atmodu.

Tulkoja: Kwana Mikaela (c)2017'Janvāris
Avots <http://dailyom.com>

Raksti savas domas un ierosmes uz
e-pastu: harmonija53@inbox.lv
leskaties arī mājas lapā:

<http://laisma.1w.lv/>

Ar mīlestību, pateicību un prieku šo radīja –
Maija Reinvalde